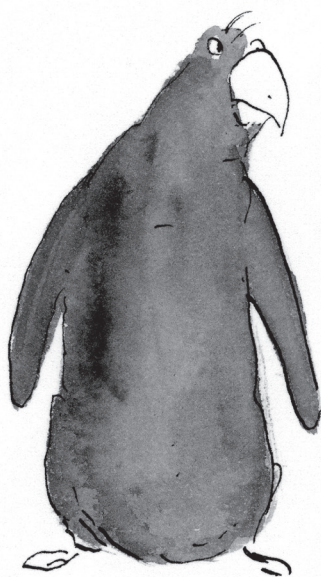
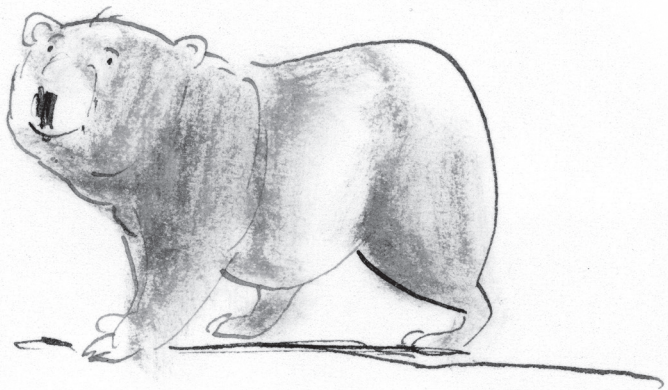

Pinguïnpost

Karla Stoefs

Met illustraties van
Harmen van Straaten

Appelcake

‘Stukje ruilen?’ vraagt Tuur.

‘Wat ligt erop?’ antwoordt Rob.

‘Tomaat, kaas en salami.’

‘Goed.’

Tuur schuift Rob zijn laatste punt pizza toe.

Rob breekt op zijn beurt zijn stuk appelcake in tweeën.

De cake heeft een gouden korst en zit vol glanzende stukjes appel.

Tuur zet er gretig zijn tanden in. ‘Njamnjam. Lekker!’

‘Moeke heeft hem gebakken’, zegt Rob.

Tuur kijkt Rob fronsend aan. ‘Heb jij nog een mama?’

‘Guwah’, antwoordt Rob met zijn mond vol pizza. Er glipt een stukje tomaat uit zijn mond, het valt op de broekspijp van zijn blauwe overall. ‘Ze stuurt me iedere week een grote appelcake.’

‘Ben jij daar niet al te oud voor?’ vraagt Tuur.

‘Voor een mama? Nee, ik ben nog maar vijfenvijftig.’

‘Ik ben negenenhalf en ik heb al geen mama meer.’

Het blijft een poosje stil tussen hen. Rob denkt na over de woorden ‘geen mama meer’. Hij pakt het gevallen stukje tomaat van zijn broek en stopt het opnieuw in zijn mond. Dan vraagt hij: ‘En je papa, is die er nog?’

‘Ja, hij werkt daar.’ Tuur wijst naar het witte gebouw. ‘Hij werkt in het laboratorium van het onderzoekscentrum. Hij doet er belangrijk werk.’

‘Mijn werk is ook belangrijk’, knikt Rob. ‘En mijn pauze is voorbij.’ Hij veegt de kruimels van zijn schoot en staat op.

‘Wat moet je doen?’

‘Poep scheppen.’

‘Poep scheppen?’ Tuur lacht.

‘Ja, heel belangrijk, anders wordt het hier een smeerboel.’ Rob raapt zijn schop en bezem van de grond op. ‘Kom, je mag me helpen. Jij mag de kruiwagen duwen.’

Tuur helpt graag, met z’n tweeën is werken leuk. Hij duwt de kruiwagen met volle kracht vooruit. De eerste kooi waar ze binnengaan is die van de lama’s. Zo’n lama kijkt op je neer en als je niet oppast, spuwt hij op je hoofd. Tuur vertrouwt ze niet helemaal, hij blijft dicht bij Rob. ‘Koffiebonenpoep’, zegt Rob. Hij schept de zwarte glanzende keutels met z’n platte schop op.

‘Moet je alle kooien doen? Ook die van de leeuw?’

‘Ja, die poept ook, of wat dacht je.’

‘Is dat niet gevaarlijk?’

‘Ik vraag altijd beleefd of ik hem niet stoort.’

‘Hoe vraag je dat?’

‘Grrrrr, grrrrrrrrr’, doet Rob.

Van de lama’s gaan ze naar de zebra’s. En van de zebra’s naar de olifanten. ‘Elk dier poept op zijn manier’, zegt Rob. ‘Sommige leggen alles netjes op een hoopje bij elkaar, maar de meeste laten het maar vallen waar het hen uitkomt. De gekste drollenmaker is de wombat: hij poept kleine kubusjes, net dobbelstenen.’

‘Is dat een grapje?’

‘Niets grap.’

De kruiwagen raakt alsmear voller. Maar Tuur is sterk, hij helpt Rob flink. Tot ze bij de leeuwenkooi komen. 'Ik wacht hier wel bij het hek', zegt hij gauw. Hij is niet gek, hij wil geen mals hapje zijn voor de leeuw.

Rob gaat vlak tegen de omheining staan. 'Grrrrrr, grrrrrrr?'
De leeuw heft verveeld zijn kop en geeuwt suf.

'Hij heeft er vandaag geen zin in', vertaalt Rob. 'We doen zijn kooi morgen wel.'

Wanneer de kruiwagen vol is, zit Robs werk erop.

'Zullen we nog een ijsje eten?' Hij wijst naar de ijsjesauto-maat.

'Nee.'

'Nee? Ik trakteeer.'

'Ik wil geen ijsje.'

'Lust je geen ijs?'

'Toch wel. Maar ...'

'Maar wat?'

Tuur haalt zijn schouders op.

'Als jij geen ijsje wilt, dan ik ook niet.'

Dat vindt Tuur wel fijn van Rob.

'Ik ga gauw even douchen en dan ga ik naar huis.'

'Naar je mama?'

'Nee, die woont aan zee, dat is te ver. Zie ik je morgen?'

'Ja, tot morgen.'

Tuur woont sinds kort in de dierentuin van de stad. Papa is bioloog en doet onderzoek op sponzen. Een spons is een vreemd wezen. Als je een levende spons in stukjes knipt en je doet al die stukjes in een beker, dan klitten de stukjes opnieuw samen tot één spons. Sterker nog, als je verschillende sponzen

Stoefs, Karla
Pinguïnpost

© 2021 Infodok / Standaard Uitgeverij nv,
Franklin Rooseveltplaats 12, B-2060 Antwerpen en Karla Stoefs
Gemaakt onder licentie van Davidsfonds.
‘Infodok’ is het geregistreerde merk van Davidsfonds vzw.
www.standaarduitgeverij.be/infodok

Illustraties: Harmen van Straaten
Vormgeving: Daniël Peetermans
Trefwoorden: humor, vriendschap, verlies

D/2021/0034/107
ISBN 978 90 02 27293 6
NUR 282

**De Nederlandse
Kinderjury
2022**

Niets uit deze uitgave mag worden vermenigvuldigd
– op enige manier – zonder voorafgaande schriftelijke
toestemming van de uitgever.